

עפ"ת 55108/02/16 - אריה בושארי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 55108-02-16 בושארי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת דבורה עטר
מערערים	אריה בושארי
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה להורות על עיכוב ביצוע כלל רכיבי הענישה אשר הוטלו על המבקש במסגרת גזר דינו של בית משפט לתעבורה (כב' הש' מגי כהן) בתיק ת"ד 5711-12-12 (להלן: "**הבקשה**").
2. המבקש הורשע, לאחר שמיעת הראיות, באי האטה לפני מעבר חציה, עבירה לפי תקנה 52 (6) לתקנות התעבורה (להלן: "**התקנות**"), אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חציה, עבירה לפי תקנה 67 לתקנות, נהיגה ברשלנות, עבירה לפי סעיפים 62 (2) + 38 (2) לפקודת התעבורה (להלן: "**הפקודה**"), גרימת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 38 (3) לפקודה, אי החלפת דיסקה יומית עבירה לפי תקנה 364 ד (ב) (1) לתקנות.
3. המבקש נהג באוטובוס, מבלי שהתקין בו את דיסקת הטכוגרף היומית. בהגיעו לקרבת מעבר חציה המסומן בתמרור "ילדים חוצים", לא האט את רכבו ולא עצרו למתן זכות קדימה ופגע בפעוט כבן שנתיים, שחצה את הכביש, ללא השגחת מבוגר. הפעוט נחבל, הובהל לביה"ח כשהוא מורדם ומונשם וסובל מחבלות קשות, לרבות דימום מוחי נרחב, בצקת מוחית, ושברים בגולגולת.
4. על המבקש נגזרו קנס בסך 4,000 ₪, פסילה מקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 40 חודשים, פסילה על תנאי של תקופה של 3 חודשים, מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים וצו של"צ בהיקף של 250 שעות.
5. בד בבד עם הגשת הערעור על פסק הדין, הוגשה הבקשה. בהסכמת המשיבה הורה בית המשפט על עיכוב ביצוע רכיב השל"צ ונקבע דיון בבקשה, באשר ליתר רכיביה.

עמוד 1

7. ב"כ המבקש מיקד את טיעונו, כלפי רכיב הפסילה בפועל וטען כי בעניינו של המבקש נוטה הכף לעבר היעדרות לבקשה. בשים לב לכך כי לא היה מיוצג בבית משפט קמא, לסיכוי הערעור להתקבל ולנסיבותיו האישיות של המבקש והפגיעה במטה לחמו, היה ולא יעוכב רכיב הפסילה, לאור עיסוקו כנהג אוטובוס. כן טען ב"כ המבקש כי במהלך חלוף הזמן הממושך של 4.5 שנים, נהג המבקש עד כה ברציפות, למעט במהלך חודשיים, נוכח הפסילה המנהלית שהושתה עליו ולא נשקפת מסוכנות מהמשך נהיגתו, אף כמפורט בתסקיר שהוגש בעניינו.

8. ב"כ המשיבה טען כי אין לסטות בעניינו של המבקש מן הכלל לפיו הכף נוטה באופן ממשי אל עבר ריצוי המידי של עונש הפסילה. בין היתר, בשים לב לכך כי פסק דינו של בית משפט קמא מושתת על אדנים מוצקים וסיכוי הערעור להתקבל נמוכים ואף לכך כי המבקש זקף לחובתו 23 הרשעות קודמות.

דין והכרעה

9. בבש"פ 5699/13 מורן בן לולו קפלן נ' מדינת ישראל (23.8.2013) פורטו אמות המידה להכרעה בשאלת עיכוב ביצוע עונש בכלל ורכיב הפסילה בפרט:

"...כידוע, אמות המידה לבחינת בקשה לעיכוב ביצוע עונש נקבעו בבית משפט זה בע"פ 111/99 א שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000) (להלן: הלכת שוורץ). בהתאם להלכת שוורץ, נקודת המוצא הינה כי עונש שהשיתה הערכאה הדיונית על נאשם יבוצע באופן מיידי. זאת, מפאת האינטרס הציבורי באכיפה אפקטיבית של הדין הפלילי ומטעמים של שמירה על שלום הציבור ואמון הציבור ברשויות האכיפה. עם זאת, לבית המשפט שיקול דעת באם להורות על עיכוב ביצוע העונש. בין השיקולים שעשויים להצדיק עיכוב ביצוע מנויים סיכוי הערעור, משך ריצוי העונש (אם ריצוי באופן מיידי עשוי לייתר את שמיעת הערעור), חומרת העבירות והשלכותיהן על מסוכנות הנאשם וכן שיקולים הקשורים לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

אמות מידה אלה אמנם נקבעו לעניין בקשה לעיכוב ביצוע של עונש מאסר אך הן הוחלו, בשינויים המחויבים, גם לעניין בקשה לעיכוב ביצוע של פסילה מקבלת או החזקת רישיון נהיגה. בהקשר זה נקבע בפסיקתנו כי בבקשה מן הסוג האחרון נעה נקודת האיזון באופן משמעותי לכיוון ריצוי העונש באופן מיידי, וזאת בהתחשב בכך שהפגיעה הנגרמת לנאשם כתוצאה משלילת רישיון נהיגה קטנה בהשוואה לשלילה חירותו באמצעות עונש מאסר [ראו: ע"פ 2946/06 וייסמן נ' מדינת ישראל פסקה 3 [פורסם בנבו] (6.4.2006); עניין פרל, בפיסקה 12].

10. ובענייננו, לאחר שנתתי דעתי לסך כל הטיעונים ושלילתי את מכלול השיקולים, לא מצאתי כי יש מקום

לסטות מן הכלל לפיו יש להעדיף את האינטרס הציבורי שבאכיפה מידית של פסק הדין וביתר שאת בעת שבהיבט הפסילה עסקינן ודין הבקשה להידחות, כפי שיפורט עתה.

המבקש, נהג אוטובוס במקצועו, הורשע בביצוע מכלול עבירות שחומרתן יתירה, כמו גם תוצאותיהן, המשליכות על המסוכנות הנשקפת מהמשך נהיגתו. אף יצוין כי עברו התעבורתי כולל 23 הרשעות קודמות.

אכן המבקש מערער על עצם הרשעתו ועניין זה יבחן לגופו במסגרת הערעור. ואולם, מבלי לקבוע מסמרות ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בהודעת הערעור ובצרופותיה, לא מצאתי, בשלב זה, כי סיכויי הערעור גבוהים במידה כזו שתטה את הכף, לעבר עיכוב ביצועו של עונש הפסילה.

על המבקש הוטלה פסילה לפרק זמן בלתי מבוטל של 40 חודשים והערעור בעניינו קבוע למועד קרוב ולא יהא בריצוי הפסילה באופן מיידי, כדי לייתר את הערעור.

לאור סך כל האמור לעיל, אני מורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, י"ט אדר ב' תשע"ו, 29 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.